Дата прийняття:	16/05/2019
Дата набуття статусу остаточного:	16/05/2019 (Комітет)
Назва:	CASE OF TADEVOSYAN v. ARMENIA *(Application no. 69936/10)*
Зміст:	1 серпня 2002 року уряд Вірменії прийняв постанову, відповідно до положень якої було затверджено «зону експропріації», що складалась із земельних ділянок, які необхідно було вилучити для державних потреб. Для управління та реалізації цього проекту було створено «Агентство з реалізації будівництва та інвестицій Єревану». Заявниці належав будинок, розташований в центрі Єревану та внесений до списку земель, які мають бути вилучені для державних потреб. Заявниця придбала цю нерухомість за 1 млн вірменських драм (близько 1767 євро на момент купівлі). 7 вересня 2004 року заявниця уклала з Агентством угоду, відповідно до вимог якої вона відмовилася від своєї власності в центрі Єревану за 265 020 доларів США компенсації. Окрім іншого, угодою передбачалася виплата заявниці «фінансового заохочення» у розмірі 78 006 доларів США. Таким чином, остаточна сума продажу, включаючи додаткові 15 % відповідно до вимог законодавства, дорівнювала 394 479 доларів США, з яких заявниця отримала 355 031 доларів США, а 39 447 доларів США було стягнуто як податок на прибуток. 13 січня 2006 року Департамент по боротьбі з корупцією Генеральної прокуратури відкрив кримінальне провадження щодо посадових осіб Агентства, стверджуючи, що вони навмисно завищили ринкову вартість майна заявниці. Заявниця надала свідчення в статусі свідка в ході розслідування кримінальної справи. З її слів, у невстановлену дату в ході досудового розслідування директор Агентства вимагав повернення 180 000 доларів США,

	в іншому випадку її могло бути притягнуто до кримінальної відповідальності за привласнення коштів державного бюджету. Із лютого 2006 року заявниця перевела на рахунок Агентства 75 820 000 вірменських драм (приблизно 133 958 євро). Постановою від 28 лютого 2006 року Генеральна прокуратура закрила кримінальне провадження у зв'язку з відсутністю достатніх доказів вчинення злочину. В результаті заявниця почала вимагати повернення сплачених нею коштів на рахунок Агентства, але 2 квітня 2007 року Агентство повідомило їй, що вона передала грошову суму без будь яких документальних підтверджень. Заявниця декілька разів зверталася до Агентства з вимогою про повернення коштів, однак відповіді не отримала. 30 жовтня 2007 року заявниця звернулася до суду з вимогою про повернення коштів, сплачених Агентству, суми податку на прибуток, сплаченої нею, та збитків, отриманих через незаконне утримання її коштів. Заявниця стверджувала, що вона перевела кошти на рахунок Агентства, оскільки була збентежена розмовою з його директором. У своєму відзиві Агентство зазначило, що, перевівши суму на рахунок Агентства, заявниця фактично визнала факт завищеної вартості її майна та, відповідно, переплати, і через це кримінальне провадження було закрито. 27 травня 2008 року заявниця відмовилася від своїх позовних вимог щодо відшкодування шкоди. 16 липня 2008 року Цивільний суд Єревану частково задовольнив позов заявниці, зазначивши, що сума в розмірі 75 820 000 вірменських драм має бути повернута заявниці, оскільки в Агентства не було жодних правових підстав для утримання цієї суми, адже закриттям кримінального провадження підтвердився факт законності дій заявника. 20 жовтня 2008 року суд апеляційної інстанції скасував попереднє рішення суду та направив справу на новий судовий розгляд. 4 серпня 2009 року в ході повторного судового розгляду суд першої інстанції відмовив у задоволенні позову заявниці. Заявниця подала апеляційну скаргу, проте вона була залишена без задоволення. Не погодившись, заявниця подала касаційну скаргу, але Касаційний суд таку скаргу визнав необґрунтованою.
Констатоване порушення (стаття):	Порушення статті 1 Першого протоколу Конвенції (право на мирне володіння майном).